

и ще видите, че българитѣ сж здравѣ элементѣ и дарени съ онѣзи качества, за да застанѣ на мѣстото, което самото провиденіе му назначава на балканскія полуостровѣ. Илюзія е вече да се сматря този народѣ неспособенѣ за нищо друго освѣн да подданничествува.

Османската държава трѣбва вече да облече тѣзи новѣ дрехѣ—дрехитѣ на българската автономія, дрехитѣ на *дуализма съ българскія народѣ*, — безѣ която дреха живота ѣ сѣкога ще бжде въ опасностѣ отѣ студения вѣтарѣ на времето . . .

Турекія народѣ ужасѣ свѣта съ извършенитѣ кланѣта въ България. Главата на османската държава нека очуди свѣта съ едно ненадѣйно, неочаквано, политическо и разумно дѣло, което, отѣ една страна, ще да искуши невинно пролѣтата кръвѣ, и отѣ друга, ще да пресѣче веднѣжѣ за винаги всичкитѣ мрѣжи на дипломатіята, въ които се намира днесѣ държавата замрѣжена. И това дѣло е: *дуализма* между престола и българскія народѣ!

Благодареніе на извършенитѣ кланѣта въ България, Европейскитѣ Сили нѣма да допуснатѣ никакво наказание върху побѣдена Сърбія; съ *statuquo*-то мирѣтѣ ще бжде наложенѣ и на двѣтѣ страни. И това колкото по-скоро, толкова по-добрѣ за самитѣ воющи страни. Но тоя пакѣ политически актѣ—Дуализма—смѣя да кажѣ, ще бжде за Сърбія единѣ ударѣ, едно наказание съврѣменно и една преграда, било на външнитѣ, било на вътрешнитѣ неприятели на държавата. Излишно е мисля да се простирамѣ повече върху този предметѣ. Повтарямѣ само да ви помоля, да разглѣдате съ по-добро вниманіе този забравенѣ политически документѣ — *Мемоара* — и сериозно да размислите на съдържаніето му.

Вѣрвамѣ че великѣй везирѣ Метхатѣ паша ще може да сжди работитѣ повече практично сега, отѣ колкото, бившія валія на Туна-вилаети Метхадѣ-паша — преди десѣтъ години.

Букурещѣ, 30 септемврия 1876.

П. Кисимовѣ.

